

तनु खाडु त्रिदोषघ्नं ढङ् दाहव्वरणाशनम् ॥
हृत्कण्ठमुखरोगघ्नं तर्पणं युक्लं लघु ।
कषायानुरसं ग्राहि क्षिप्रं मेदीबलावहम् ॥
खाडुघ्नं दीपनं रथं किञ्चित् पित्तकरं लघु ।
अन्तनु पित्तजनकमन्तं वातकफापहम् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

दाडिमपुष्पकः, पुं, (दाडिमस्य पुष्पमिव पुष्पं यस्य । कन् ।) रोहितकवृक्षः । इत्यमरः । २ । ४ । ४६ ॥ रोहडा इति ख्यातः ॥ (अस्य पर्याया यथा, वैद्यकरत्नमालायाम् ।

“रोही रोहितकः ङीहशुद्धाडिमपुष्पकः ॥”)

दाडिमप्रिवः, पुं, (दाडिमफलं प्रियं यस्य ।) युक्तपत्नी । इति शब्दरत्नावली ॥

दाडिमभक्ष्यः, पुं, (भक्षयतीति । भक्षि + ल्युः । भक्षयो भक्षकः । दाडिमस्य भक्ष्यः ।) कौरपत्नी । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (दाडिम-भक्षके, त्रि ।)

दाडिमोदारः, पुं, (दाडिमो दाडिमोश्च संसरति प्राप्नोतीति । दाडिमो + ङ + अण् ।) दाडिमः । इति राजनिर्घण्टः ॥

दाडिम्बः, पुं, दाडिमः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (दाडिमशब्देऽस्य विशेषो ज्ञातव्यः ॥)

दादा, स्त्री, (द्वैप शोधने, दा दाने वा + क्तिप् । दे शुद्धौ दानाय वा क्तौ इति । क्तौ + ङः ।) दन्तविशेषः । तत्पर्यायः । दंष्ट्रा २ जम्भः ३ । इति हेमचन्द्रः । ३ । २४७ ॥ प्रार्थना । समूहः । इति शब्दार्थकल्पतरुः ॥

दादिका, स्त्री, (दादायै केशसम्बन्धाय प्रभवतीति । ठक् ततश्चाप् ।) सुखावयवविशेषः । दाडि इति भाषा । (यथा, मनुः । १ । २२३ ।

“पादयोर्दादिकायाश्च यौनार्थां वृषणेषु च ॥”

“दादिकायां भ्रमशुचि ॥” इति तट्टीकार्यां कुङ्कुमभट्टः । दादा + स्वार्थे कप् कापि अत इत्वच् ।) दंष्ट्रिका । इति हेमचन्द्रः । ३ । २४७ ॥

दादाजिनिकः, त्रि, (ददाजिनेन श्राठेन दम्भेन वा अर्थानन्विच्छतीति । ददाजिन + “अयः-श्रुण्ददाजिनाभ्यां ठक्ठौ ।” ५ । २।७६ । इति ठक् ।) कुहकः । इति हेमचन्द्रः । ३ । ४१ ॥

दातं, त्रि, (दायते स्म इति । दा लवने + क्तः) द्विजम् । इत्यमरः । ३ । १ । १०३ ॥ (द्वैप शोधने कर्त्तरि क्तः । युद्धम् ॥)

दाता, [ऋ] त्रि, (ददातीति । दा दाने + “शुल्लृचौ ।” ३ । १ । १३३ । इति ङच् ।) दानकर्त्ता । तत्पर्यायः । दाहः २ सुचिरः ३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, ऋग्वेदे । ७ । २० । २ ।

“कर्त्ता मुदासे अह वा उ लोकं

दाता वसु सुहुरादाशुषे भूत् ॥”)

दात्यूहः, पुं स्त्री, (दाप् लवने + क्तिन् । दातिं मारणं ऊहते इति । दाति + ऊह + अण् । यद्वा, दो अवखण्डने क्तिन् । दातिं वहतीति । वह + क + ऊट । दिव्यूहः । ततः स्वार्थे अण् । ततः “देविका शिंशपादिववाहदीर्घसन्नश्रयसामात् ॥”

७ । ३ । १ । इति आलम् ।) पक्षिविशेषः । डाउक इति भाषा । तत्पर्यायः । कालकण्ठकः २ । इत्यमरः । २ । ५ । २१ ॥ दात्यूहः ३ दात्यूहः ४ कालकण्ठः ५ भासङ्गः ६ श्रितिकण्ठः ७ कचाटुरः ८ । इति शब्दरत्नावली ॥ काकमदृशुः ६ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, मनुः । ५ । १२ । “सारसं रज्जुबालश्च दात्यूहं युक्तसारिके ॥” (अस्य गुणा यथा,—

“दात्यूहो मरुतश्च नाशनकरो वृष्योऽतिशुक्रप्रदः श्रेष्ठः सर्वगुणः श्रमोपशमनः तुष्टिप्रदो वातहा ॥” इति हारीते प्रथमस्थाने एकादशेऽध्याये ॥)

“प्रायट्कावे सुखी भूत्वा को वा कुञ्ज न गच्छति । इति वहति दात्यूहः को वा को वा क वा क वा ॥” इत्युद्भटः ॥

जलकाकः । इति राजनिर्घण्टः ॥ चातकः । इति मेदिनी । हे, १७ ॥ मेघः । इति शब्दरत्नावली ॥

दात्यूहः, पुं, स्त्री, (दित्तौह + स्वार्थे अण् । देविकाशिंशपेत्वादिना आलम् ।) दात्यूहः । इति शब्दरत्नावली ॥

दानं, स्त्री, (दाति दाति वानेनेति । दो अवखण्डने दा लवने वा + “दान्नीश्रसेति ।” ३ । २ । १२२ । इति ङ् ।) दादिभ्यश्चन्दसीति च्नु वा ।) अस्त्रविशेषः । इति भरतः ॥ दा इति काख्या इति च भाषा । तत्पर्यायः । लविचम् २ । इत्यमरः । २ । ६ । १३ ॥ खड्गीकम् ३ । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, महाभारते । ५ । ५ । ४ । ७ । “सशूर्पपिटकाः सर्वे सदान्नाङ्कुशतोमराः ॥” भावे च्नु । दानम् । यथा, ऋग्वेदे । १ । १ । १६ । ६ । “तद् वां दाचं महिकीर्त्तन्वम् ॥”

“तद्वाचं दानम् महि महदतिगम्भीरम् ॥” इति तद्भाष्ये सायनः ॥ दानकर्त्तरि, त्रि । यथा, वाजसनेयसंहितायाम् । १० । ६ ।

“सोमस्य दाचमसि ॥”)

दात्री, स्त्री, (ददातीति । दा + लृच् + डीप् ।) दानकर्त्री । इति व्याकरणम् ॥ (गङ्गा । यथा, काशीखण्डे । २ । ६ । ८ । तस्याः सहस्रनामकौर्त्तने । “दीनसन्तापशमनी दात्री दधुवैरिणी ॥”)

दातः, पुं, (ददातीति । दा + “जनिदाचुमिति ।” उणां ३ । १०४ । इति लृच् ।) दाता । इति सिद्धान्तकौमुद्यासुणादित्ठितः ॥ (स्त्री, यज्ञकर्त्तुः । इत्युज्ज्वलदत्तः ॥)

दाधिकं, त्रि, (दधि दधा वा संस्कृतं दधा चरति दधि + “चरति ।” ४ । ४ । ८ । इति ठक् । (दधा उपधितम् ॥ “यज्ञनैरुपसित्ते ॥” ४ । ४ । २६ । इति ठक् वा ।) दधिसंस्कृतवस्तु । इति हेमचन्द्रः । ३ । ७४ ॥ (अधौघविशेषे, स्त्री । यथा, सुश्रुते उचरतन्त्रे । ४२ ।

“बीजपूररसोपेतं सर्पिर्दधिचतुर्गुणम् । साधितं दाधिकं नाम गुल्महृत् ङीहशूलजित् ॥”)

दान, अ आर्जवे । द्विदि । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-उभं-सकं-सेट् ।) ऋजुरवक्रस्य भाव

आर्जवं ऋजुकरणम् । अ, दीर्घसति दीर्घ-सते काष्ठं वर्द्धकिः ऋजु करोतीत्यर्थः । ऋजु-भावः इति विद्वानिवासः । दीर्घसति साधुः । ऋजुः स्यादित्यर्थः । द्वेदे दानति दानते । इति वोपदेवः । तच्च तिवाद्यो न स्युरिति रमानाथः । इति दुर्गादासः ॥

दानं, स्त्री, (दा दाने दो अवखण्डने द्वैप शोधनं भावाद्दौ ल्युट् ।) गजमदः । (यथा, माघे । ५ । ३७ ।

“दानं ददत्यपि जलंः सहसाधिरुद्धे को विद्यमानगतिरसितुसुत्सहेत ॥”

“दीयते इति दानं धनं गजमदश्च ॥” इति तट्टीकार्यां भस्मिनाथः ॥) पालनम् । द्वेद-नम् । शुद्धिः । इति मेदिनी । ने, १० ॥ टच-

कोटरकोटजमधु । अस्य गुणाः । रूचत्वम् । दीपनत्वम् । कफच्छर्दिमेहदाशिलश्च । इति राजवल्लभः ॥ देवब्राह्मणादिसम्यदानकद्रव्यमो-चनम् । तत्पर्यायः । त्यागः २ विहापितम् ३ उत्सर्जनम् ४ विसर्जनम् ५ विप्र्राशनम् ६ वितर-णम् ७ स्वर्शनम् ८ प्रतिपादनम् ९ प्रादेशनम् १० निर्व्वपणम् ११ अपवर्जनम् १२ अंहतिः १३ ।

इत्यमरः । २ । ७ । २६ ॥ दायः १४ । इति त्रिकाण्ड-शेषः ॥ प्रदानम् १५ ददनम् १६ विप्र्राशनम् १७ दत्तिः १८ अंहती १९ उत्सर्गः २० अति-सर्जनम् २१ स्वर्गः २२ विसर्गः २३ च्चानम् २४ प्रदेशनम् २५ । इति शब्दरत्नावली ॥ * ॥

तस्य लक्षणादि यथा,— “अर्थानामुदिते पात्रे अद्भया प्रतिपादनम् । दानमित्यभिनिर्द्दिष्टं व्याख्यानं तस्य वक्ष्यते ॥ सम्यदानखलापादकद्रव्यत्यागो दानमिति ॥* ॥ दाता प्रतियहतीता च अद्भयेद्येष धर्मभेद्युक् । देशकालौ च दानानामङ्गान्येतानि षड्विदुः ॥ मनसा पात्रमुद्दिश्य भूमौ तोयं विनिःक्षिपेत् । विद्यते सागरस्थान्तो दानस्थान्तो न विद्यते ॥ परोक्षे कल्पितं दानं पात्राभावे कथं भवेत् । गोचरेभ्यस्तथा ददात् तद्भावेऽस्य वन्शु ॥ यदा तु न सङ्कलः स्यान्न च सम्बन्धितान्वाः । ददात् खजातिशिव्येभ्यस्तद्भावेऽशु निःक्षि-चेत् ॥

ज्ञाला शुद्धे समे देशे गोमयेनोपलेपिते । वसित्वा वसनं शुद्धं दानं ददात् सदचिणम् ॥* ॥ एकां गां दद्याद्दद्यात् दद्याच्च गोश्रती । श्रतं सहस्रगुर्दद्यात् सहस्रं बहुगोधनः ॥ आसादहर्षमपि आसमर्थिभ्यः किञ्च दीयते । इच्छानुरूपो विभवः कदा कस्य भविष्यति ॥ अपरावाधमज्ञेयं प्रयत्नेनार्जितं धनम् । स्वल्पं वा विपुलं वापि दियमित्यभिधीयते ॥* ॥ विक्रयश्चैव दानश्च न नेयाः स्युरनिच्छवः । दाराः पुत्राश्च सर्वस्वमात्मन्येव च योजयेत् ॥ आपत्काले च कर्त्तव्यं दानं विक्रय एव च । अन्यथा न प्रवर्त्तते इति शास्त्रार्थनिश्चयः ॥* ॥ यज्ञो दानं तपो जाप्यं ग्राहश्च सुरपूजनम् ।